

॥ नक्षत्रसूक्तम् ॥

.. NakShatrasukta ..

sanskritdocuments.org

August 20, 2017

.. NakShatrasukta ..

॥ नक्षत्रसूक्तम् ॥

Sanskrit Document Information

Text title : nakshatrasuuktaM

File name : nakshatra.itx

Category : suKta, veda, svara

Location : doc_veda

Author : Vedic Tradition

Language : Sanskrit

Subject : philosophy/hinduism

Transliterated by : Rajagopal Iyer (rajsand at yahoo.com)

Proofread by : Rajagopal Iyer (rajsand at yahoo.com)

Latest update : June 14, 2000

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

Site access : <http://sanskritdocuments.org>

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

August 20, 2017

sanskritdocuments.org

॥ नक्षत्रसूक्तम् ॥

तैत्तिरीय ब्रह्मणम् । अष्टकम् - ३ प्रश्नः १
 तैत्तिरीय संहिता काण्ड ३ प्रपाठकः - ५ अनुवाक - १
 ॐ ॥ अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः। नक्षत्रं देवमिन्द्रियम्।
 इदमासां विचक्षणम्। हविरासं जुहोतन।
 यस्य भान्ति रश्मयो यस्य केतवः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा।
 स कृत्तिकाभिरभिसंवसानः। अग्निर्नो देवस्सुविते दधातु ॥ १॥
 प्रजापते रोहिणीवेतु पत्नी। विश्वरूपा बृहती चित्रभानुः।
 सा नो यज्ञस्य सुविते दधातु। यथा जीवेम शरदस्सवीराः।
 रोहिणी देव्युदगात्पुरस्तात्। विश्वा रूपणि प्रतिमोदमाना।
 प्रजापतिं हविषा वर्धयन्ती। प्रिया देवानामुपयातु यज्ञम् ॥ २॥
 सोमो राजा मृगशीर्षेण आगन्न। शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य धाम।
 आप्यायमानो बहुधा जनेषु। रेतः प्रजां यजमाने दधातु।
 यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति। प्रियं राजन् प्रियतमं प्रियाणाम्।
 तस्मै ते सोम हविषा विधेम। शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ॥ ३॥
 आर्द्रया रुद्रः प्रथमा न एति। श्रेष्ठो देवानां पतिरग्निायानाम्।
 नक्षत्रमस्य हविषा विधेम। मा नः प्रजां रीरिषन्मोत वीरान्।
 हेति रुद्रस्य परिणो वृणक्तु। आर्द्रा नक्षत्रं जुषतां हविर्नः।
 प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशं सन्नदतामरातिम् ॥ ४॥
 पुनर्नो देव्यदितिस्पृणोतु। पुनर्वसूनः पुनरेतां यज्ञम्।
 पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वा। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः।
 एवा न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा।
 पुनर्वसू हविषा वर्धयन्ती। प्रियम् देवानामप्येतु पाथः ॥ ५॥
 बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभि संबभूव।
 श्रेष्ठो देवानां पृतनासुजिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु।
 तिष्यः पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परिपातु पश्चात्।

बाधे॑ता॒न्धे॑षो॒ अभयं॑ कृणुताम्। सु॒वीर्य॑स्य॒ पतय॑स्याम ॥ ६ ॥
 इदं॑ सर्पे॒भ्यो ह॑विरस्तु जुष्टम्। आ॒श्रेषा॑ येषामनुयन्ति चेतः।
 ये अन्तरि॑क्षं पृथि॒वीं क्षि॑यन्ति। ते नस्सर्पा॑सो हवमागमिष्ठाः।
 ये रो॒चने॑ सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दि॒वं दे॒वीमनु॑सञ्चरन्ति।
 येषम॑श्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यस्सर्पे॒भ्यो मधु॑मञ्जुहोमि ॥ ७ ॥
 उप॑हृताः पितरो ये मघासु। मनो॑जवसस्सुकृतस्सुकृत्याः।
 ते नो॑ नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभि॑र्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्।
 ये अग्नि॑दग्धा येऽनग्नि॑दग्धाः। येऽमु॒ल्लोकं॑ पितरः क्षियन्ति।
 याँश्च॑ वि॒द्मयाँ॑ उ॒ च न प्र॑विद्म। मघासु॑ यज्ञँ सुकृतम् जुषन्ताम् ॥ ८ ॥
 गवां॑ पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्। तदर्य॑मन् वरुणमित्र चारु।
 तं त्वा॑ वयँ स॒नितारँ॑ सनीनाम्। जीवा जीवन्तमुप संविशेम।
 येने॑मा विश्वा भुवनानि सञ्जिता। यस्य दे॒वा अनु॑संयन्ति चेतः।
 अर्य॑मा राजाऽजरस्तु विष्मान्। फल्गुनीनामृषभो रोरवीति ॥ ९ ॥
 श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भगवो भगासि। तत्त्वा॑ विदुः फल्गुनीस्तस्य वित्तात्।
 अस्मभ्य॑ क्षत्रमजरँ सुवीर्यम्। गोमद॑श्ववदुपसन्नुदेह।
 भगो॑ह दाता भग इत्प्रदाता। भगो॑ दे॒वीः फल्गुनी॑राविवेश।
 भग॑स्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र दे॒वैस्सध॑माद मदेम ॥ १० ॥
 आया॑तु दे॒वस्स॑वितोपयातु। हिरण्य॑येन सुवृता रथेन।
 वह॑न् हस्तँ सुभगं विद्मनापसम्। प्रयच्छन्तं पपु॑रिं पुण्यमच्छ।
 हस्तः॑ प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः। दक्षिणे॑न प्रतिगृष्णीम एनत्।
 दा॒तार॑मद्य सविता विदेय। यो नो॑ हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम् ॥ ११ ॥
 त्वष्टा॑ नक्षत्रमभ्येति चित्राम्। सुभँ॑ ससंयुवतिँ रोचमानाम्।
 नि॒वेश॑यन्नमृतान्मर्त्याँश्च। रूपाणि॑ पिँ शन् भुवनानि विश्वा।
 तन्न॑स्त्वष्टा तदु चित्रा विचष्टाम्। तन्नक्षत्रं॑ भूरिदा अस्तु मह्यम्।
 तन्नः॑ प्रजां वीरवतीँ सनोतु। गोभि॑र्नो अश्वैस्समनक्तु यज्ञम् ॥ १२ ॥
 वायु॑र्नक्षत्रमभ्येति निष्प्राम्। तिग्म॑शृगो वृषभो रुरुवाणः।

समीरयन् भुवना मातरिश्वा। अप द्वेषासि नुदतामरातीः।
तन्नो वायस्तदु निष्ठा शृणोतु। तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम्।
तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वा ॥ १३ ॥
दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद्विशाखे।
तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्तादभयन्नो अस्तु।
नक्षत्राणामधिपत्नी विशाखे। श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ।
विषूचश्शत्रूनपबाधमानौ। अपक्षुधन्नुदतामरातिम् ॥ १४ ॥
पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पूर्णमासी जिगाया।
तस्या देवा अधिसंवसन्तः। उत्तमे नाक इह मादयन्ताम्।
पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। पूर्णमास्युदगाच्छोभमाना।
आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम्।
ऋद्ध्यास्म ह्व्यैर्नमसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु।
अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः।
चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधा स इति यद्वदन्ति।
तन्मित्र एति पथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययैर्विततैरन्तरिक्षे ॥ १६ ॥
इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन् वृत्रं वृत्र तूर्यो ततार।
तस्मिन्वयममृतं दुहानाः। क्षुधन्तरेम दुरितिं दुरिष्टिम्।
पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्दुहाना। उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम् ॥ १७ ॥
मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः पराचा।
गोभिर्नक्षत्रं पशुभिस्समक्तम्। अहर्भूयाद्यजमानाय मह्यम्।
अहर्नो अद्य सुविते ददातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति।
पराचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजयै शिवमस्तु मह्यम् ॥ १८ ॥
या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः।
यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः शꣳ स्योना भवन्तु।
याश्च कूप्या याश्च नाद्यास्समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत प्रासचौर्याः।

यासा॑म॒षा॒ढा मधु॑ भ॒क्षय॑न्ति। ता न॒ आपः॑ श॒स्यो॑ना भ॒वन्तु ॥१९॑ ॥
तन्नो॑ वि॒श्वे उप॑ शृ॒ण्वन्तु दे॒वाः। तद॑षा॒ढा अ॒भिसं॑यन्तु॒ यज्ञ॑म्।
तन्न॑क्षत्रं प्रथ॒तां प॒शुभ्यः॑। कृ॒षिर्वृ॑ष्टि॒र्यज॑मानाय कल्प॒ताम्।
शु॒भ्राः क॒न्या यु॒वत॑यस्सु॒पेशः॑। क॒र्मकृ॑तस्सुकृ॒तो वी॒र्या॑वतीः।
विश्वान्॑ दे॒वान् ह॒विषा॑ वर्ध॒यन्तीः। अ॒षाढाः॑ का॒ममु॑पायन्तु॒ यज्ञ॑म् ॥ २० ॥
यस्मिन् ब्र॒ह्माभ्य॑ज॒यत्सर्व॑मेतत्। अ॒मुञ्च॑ लो॒कमि॑दमू॒च सर्व॑म्।
तन्नो॑ नक्षत्रमभि॒जिद्वि॑जित्य। श्रियं॑ दधा॒त्वह्णी॑यमानम्।
उ॒भौ लो॒कौ ब्र॒ह्मणा॑ सञ्जि॒तेमौ। तन्नो॑ नक्षत्रमभि॒जिद्वि॑चष्टाम्।
तस्मिन्व॒यं पृ॒तना॑स्सञ्जये॒म। तन्नो॑ दे॒वासो॑ अ॒नुजा॑नन्तु॒ काम॑म् ॥ २१ ॥
शृ॒ण्वन्ति श्रो॑णाम॒मृत॑स्य गो॒पाम्। पु॒ण्याम॑स्या॒ उप॑शृ॒णोमि॑ वा॒चम्।
म॒हीं दे॒वीं वि॒ष्णु॑पत्नीम॒जूर्या॑म्। प्र॒तीची॑ मे॒नां ह॒विषा॑ य॒जामः॑।
त्रे॒धा वि॒ष्णुरु॑रुगा॒यो वि॒चक्र॑मे। म॒हीं दि॒वं पृ॒थि॒वीम॑न्तरि॒क्षम्।
तच्छ्रो॑णैति॒श्रव॑ इच्छ॒माना॑। पु॒ण्यं श्लो॒कं य॑ज॒मानाय॑ कृ॒ण्वती ॥ २२ ॥
अ॒ष्टौ दे॒वा व॑सवस्सो॒म्यासः॑। च॒तस्रो॑ दे॒वीर॑ज॒राः श्रि॒विष्ठाः॑।
ते य॒ज्ञं पा॑न्तु॒ रज॑सः॒ पुर॑स्तात्। सं॒वत्स॑रीणम॒मृतं॑ स्व॒स्ति।
य॒ज्ञं नः॑ पा॒न्तु व॑सवः॒ पुर॑स्तात्। द॒क्षिण॑तोऽभियन्तु॒ श्रि॒विष्ठाः॑।
पु॒ण्यन्न॑क्षत्रमभि॒ संवि॑शाम। मा नो॑ अ॒राति॑र॒घश॑ं सा॒ऽगत्र् ॥ २३ ॥
क्षत्र॑स्य राजा वरु॒णोऽधि॑राजः। नक्षत्रा॑णां श॒तभि॑ष॒ग्वसि॑ष्ठः।
तौ दे॒वेभ्यः॑ कृ॒णुति॑ दी॒र्घमा॑युः। श॒तं स॒हस्रा॑ भे॒षजा॑नि ध॒त्तः।
य॒ज्ञन्नो॑ राजा वरु॒ण उप॑यातु। तन्नो॑ वि॒श्वे अ॒भि सं॑यन्तु॒ देवाः॑।
तन्नो॑ नक्षत्रं श॒तभि॑ष॒गजु॑षाणम्। दी॒र्घमा॑युः प्र॒तिर॑द्वे॒षजा॑नि ॥ २४ ॥
अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा भू॑तानि प्र॒ति मो॑दमानः।
तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति॒ सर्वे॑। प्रो॒ष्ठप॑दासो॒ अमृ॑तस्य गो॒पाः।
वि॒भ्राज॑मानस्समि॒धा न उ॒ग्रः। आऽन्त॑रि॒क्षम॑रु॒हद॑ग॒न्धाम्।
तं सूर्यं॑ दे॒वम॑जमेकपा॒दम्। प्रो॒ष्ठप॑दासो॒ अनु॑यन्ति॒ सर्वे॑ ॥ २५ ॥
अहि॑र्बु॒ध्नियः॑ प्रथ॒मा न ए॑ति। श्रेष्ठो॑ दे॒वाना॑मु॒त मा॑नु॒षाणा॑म्।

तं ब्राह्मणास्सोमपास्सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभिरक्षन्ति सर्वे।
 चत्वार एकमभि कर्म देवाः। प्रोष्ठपदा स इति यान् वदन्ति।
 ते बुध्नियं परिषद्यंस्तुवन्तः। अहिंरक्षन्ति नमसोपसद्य ॥ २६ ॥
 पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपती पशुपा वाजबस्त्यौ।
 इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्।
 क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः। गावो नो अश्वा ९ अन्वेतु पूषा।
 अन्न ९ रक्षन्तौ बहुदा विरूपम्। वाजं सनुतां यजमानाय यज्ञम् ॥ २७ ॥
 तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्टौ सुयमेभिरश्वैः।
 स्वं नक्षत्रं हविषा यजन्तौ। मध्वासम्पृक्तौ यजुषा समक्तौ।
 यो देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतवमृतस्य गोपौ।
 तौ नक्षत्रं जुषाणोपयाताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमोऽश्वयुग्भ्याम् ॥ २८ ॥
 अप पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचष्टाम्।
 लोकस्य राजा महतो महान् हि। सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु।
 यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा। यस्मिन्नेनमभ्यषिचन्त देवाः।
 तदस्य चित्रं हविषा यजाम। अप पाप्मानं भरणीर्भरन्तु ॥ २९ ॥
 निवेशनी सङ्गमनी वसूनां विश्वा रूपाणि वसून्यावेशयन्ती।
 सहस्रपोषं सुभगा रराणा सा न आगन्वचसा संविदाना।
 यत्ते देवा अदधुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा।
 सा नो यज्ञं पिपृहि विश्ववारे रयिन्नो धेहि सुभगे सुवीरम्।
 ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः
 Encoded with Accents by Rajagopal Iyer rajsand@yahoo.com

.. NakShatrasukta ..

Searchable pdf was typeset using XeTeXgenerateactualtext feature of Xe_{La}TeX 0.99996

on August 20, 2017

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

